

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg startede debatten her for snart mange timer siden med at understrege, fremhæve og oven i købet gentage et par gange i den forholdsvis korte tale, jeg holdt, at regeringens og min holdning var, at unge mennesker gerne må arbejde.

Det forekommer mig at være en ejendommelig form for polemik og skaben voldsom diskussion at påstå, at vi vil forbyde børn og unge at arbejde, og det er der ikke mindre end seks Venstreordførere, der har gjort i de sidste 3-4 timer. Det er at skabe et billede af et problem, som er ikkeeksisterende, og det har man vidst fra denne debats start, for regeringen tilkendegav sin holdning ved debattens start, og vi har tilkendegivet vores holdning i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 98.

Så igen vil jeg meget præcist sige: Der er ingen i regeringen, og der er ingen i regeringspartierne, der på noget tidspunkt forbyder unge mennesker at tage arbejde inden for rimelige rammer.

Jeg tror, at det var hr. Bendt Bendtsen, der lagde vægt på noget, som jeg også tror er meget vigtigt for unge, nemlig om vi ikke kunne se værdien i at have noget arbejde. Jeg tror, at alle, der køber den første ting, hvad enten det er skjorter, en slæde eller noget tøj for egne penge, de har tjent, er stolte. Ingen tvivl om, at vi alle sammen kan huske første gang, vi købte noget for penge, vi selv havde tjent; det giver da det, man køber, en selvstændig værdi.

Det er jo heller ikke det, vi diskuterer, og det er altså heller ikke det, der skal forbydes; det skal fortsat eksistere, men igen inden for fornuftige og forsvarlige rammer.

Der er altså alene tale om, hvorvidt vi som et lille land i et stort internationalt samfund, som vi jo erklærer os som tilhænger af, som det eneste land skal bryde den anstændighed, der ligger både i ILO-konventioner og nu også i EF-direktiver, der siger, at for de helt unge børn, altså dem mellem 10 og 13 år, skulle man måske sige, at i stedet for at i hvert fald nogle af dem bruger meget tid på at rende med aviser, eller hvad de nu ellers gør, skulle de passe deres skole. Europa og verden har sagt, at når man er under 13 år, skal man ikke arbejde.

Der er små 200.000 børn og unge under 18 år, der arbejder, og direktivet vil alene få virkning for de ca. 17.000, der er under 13 år. Der er ikke tale om, at reglerne for de 13-15-årige og for de 15-18-årige i nævneværdig grad vil blive påvir-

ket, dog måske ved, at man nu lægger vægt på, at der skal være et fridøgn inden for en 7-dagesperiode, og at de ikke må arbejde om natten; men de kan arbejde nogenlunde sådan, som de gør det i dag.

Det er altså falsk at male billedet over for de unge sådan, at nu er deres fritidsjob i fare, for det er jo ikke rigtigt. Det er kun rigtigt i forhold til de 17.000, der er under 13 år.

Så har der været et par spørgsmål, der har gået på HK's og andre faglige organisationers holdning til fritidsarbejde. Dertil vil jeg gerne sige, og det er altså til Venstre, at regeringen ikke kunne drømme om at gribe ind i private foreningers formål eller aktiviteter, og jeg er sådan lidt forundret over den holdning, som Venstre giver udtryk for. Det er nærmest, som om man vil gribe ind i private foreningers aktiviteter og ønsker. Det må private foreninger da selv om. Hvorfor skal regeringen og jeg afkræves holdninger eller kommentarer til det? Det agter jeg faktisk ikke her fra talerstolen at give udtryk for, for jeg respekterer private foreningers egne dispositioner, uanset om jeg så er enig med dem eller uenig med dem. Jeg går også ud fra, at det gør det superliberalistiske parti Venstre også.

Så en bemærkning om direktivet, som nu foreligger vedtaget. Jeg vil næsten definere det EF-direktiv, der lå på bordet, da jeg kom til som minister i 1993, som et forgængerdirektiv, forstået på den måde, at den daværende regering intet som helst havde gjort for at få taget det af bordet. Så det lå på bordet, og vi forholder os altså til det, der lå på bordet.

Det, der var helt afgørende for mig – og det er jeg glad for at hr. Peter Duetoft som medlem af Europaudvalget har trukket frem – som dansk arbejdsminister var at sikre, at der ikke var et forbud, som der ellers var flertal for i de andre EU-lande, for alle børn og unge under 15 år, men at der faktisk stadig væk er nogle muligheder for børn mellem 13 og 15 år.

Så en sidste bemærkning. Jeg har set Danske Dagblades henvendelse, og det er tilsyneladende meget afgørende for avisudbringning, at man stadig væk har børnearbejde. Det undrer mig meget, for jeg havde faktisk en meget fornuftig og god snak med repræsentanter for Danske Dagblades Forening i den periode, hvor EU diskuterede det her direktiv, og på det møde – det har også været offentligt fremført på daværende tidspunkt, og det er derfor, jeg siger det – sagde Danske Dagblades Forenings repræsentanter til